

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه محیط زیست در تفکر اسلامی با تاکید بر توسعه پایدار

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری پایدار ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شکیبا سوکی - دانشجوی کارشناسی ارشد طرحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

نرگس نوژاد - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

بحران های زیست محیطی یکی از مهمترین چالش هایی است که جامعه ی بشری با آن مواجه است. مکاتب گوناگون برای حل این بحران ها راه حل های مختلفی را بیان نموده اند مانند توسعه ی پایدار، اخلاق زمین، نیک داری و پایداری. اما با وجود راه حل های ارائه شده، بحران های زیست محیطی ادامه دارند و به واسطه ی بهره برداری بیشتر از منابع تشدید شده اند. این تحقیق در پاسخ به چگونگی محیط زیست در تفکر اسلامی با رویکرد توسعه پایدار انجام شده است. در این پژوهش از روش مقایسه ی تطبیقی عرضی و توصیفی تحلیلی استفاده شده است. با بررسی توصیفی مفاهیم انسان و محیط زیست در تفکر توسعه ی پایدار و اندیشه ی اسلامی به مقایسه ی تطبیقی و تحلیلی میان آنها پرداخته شده است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان میدهد که برای حل بحران مذکور نیاز به انقلاب و تغییر مفاهیم انسان و ترسیم دوباره طراحی ارتباط میان انسان و طبیعت می باشد. همچنین باید جایگاه طبیعت و انسان در نظام آفرینش مورد تجدید نظر قرار بگیرد. توسعه ی پایدار، همان تعریف مصطلح دوره ی رنسانس درباره انسان را قبول می کند و بدون توجه به ریشه های به وجود آمدن بحران، به مسائل سطحی توجه می کند. آنچه در توسعه ی پایدار اهمیت دارد؛ لزوم عدالت بین یک نسل و میان نسل ها می باشد. از نظر اسلام، طبیعت موجودی است هوشمند و دارای ملکوت که اگرچه برای انسان خلق شده است؛ اما انسان مجاز نیست هرگونه که تمایل دارد از آن استفاده نماید؛ چون طبیعت امانتی در دست انسان است و انسان به عنوان جانشین خداوند باید نسبت به سایر آفریده های خداوند امانت دار باشد.

کلمات کلیدی:

شهر اسلامی، انسان، محیط زیست، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125144>

